

N° 4. NOORED 1921. KOMMUNAARID.

VENEMAA NOORTE KOMMUNISTLIKU ÜHINGU KESKKOMITEE EESTI
SEKTSIOONIDE KESKBÜROO KUUKIRI.

Peterburis, 15 jaanuaril.

„Jõudis uus aasta — 1921. Läänud aasta algas sõjariistade klirinal, praegune — masinate mürinal.“ Milline suur võit peitub neis sõnuis!

Läänud aastal oli veel see võit, mis saavutet, kaalu pääl. Lõime valgekaardlastega veriseid lahinguid ainult ühe mõtte juures: olla, ehk mitte olla. Teadsime, et kui võidavad valgekaardlased, oleme kadund, ehk vähemalt niisama kui kadund, sest uuesti orjaikke rakendamine oleks tähendand elavalt mahamatmist, ja seega ka meie kui inimõigustega olevuste kadumist. Sedasama teadsid valgekaardlased oma kohta. Ja võitlus käis elu ning surma pääle.

Nägime valutundel, kuidas sõjariistade klirinal hukkusid meie paremad seltsimehed, vanemad, vennad ja õed. Nägime kurvastusega, kuidas hääbusid võitluskeerus õitsevad viljapõllud, põlesid terved külad ja linnad, jättes õnnetuid inimesi päävarjuta.

Sõjamõllu järelkäijad: nalg, katk, muud viletsused ja puudused muljusid meid kui tuhat luupainajat. Nende ohvriks ei langend vähe töolisteklasi liikmeid, iseäranis lapsi — noort õitsevat elu.

Nähes neid õnnetusi ja viletsusi, mida külvas sõda, valdas meid kurbus, muljus rinda mure. Kuid emetegi sõdisime? Teist teed ei olnud. Olime selleks sunnitud. Meie eel sätendas hele täht vabadussümbolina, mis kutsus meid edasi, kuna taga pimendas pikk orjusõõ põhjatu kuristikuna, mis peletas meid astumast ühtki sammu tagasi. Ees olid ka meie rõhujad, kes püüdsid meid takista. Sellest see sõjariistade klirin.

Nüüd on meil sõjariistade surma ja hävitust kuulutav röökimine lahingväljal vaikind. On algand vabrikuis ja tehasis ning algab põldeil ja aasuil tuhandate masinate mürin, kui hiiglaorkestri mäng, mis kuulutab uue ilma agust.

„Selle uue ilma alusepanejad oleme meie, ja meie ehitame ta ka üles.“ Julgusega võivad seda ütelda noored, kelle soontes hoovab hallikvärsk veri, mis kannab jõudu nende raudseisse, töödihkavasse muskleisse — noored, kelle vaim väsimatu ja edasitungiv.

Olevaasta töötab meile anda palju paremusi, kuid kõige päält nõuab ta meilt väsimatut ja hoolsat tööd. „Kuidas töö, nõnda palk“, ütleb üks vanasõna. „Mida külvad, seda lõikad“, — ütleb teine. Et lõikus oleks viljarikkam, selleks asugem kõik noored, varakult ja hoolsalt külvitõõle.

Iga ühiskonna kihi ehk klassi, organisatsiooni ehk partei tegevust valgustab ning juhib ta häälekandja: ajalehed, kuukirjad jne., kust näha teatava kihi inimeste huvid, nende püüded ja tegevus.

Eesti nooril on Nõukogu-Venemaal tugevamaks häälekandjaks kuukiri „Noored Kommunaarid“. „Noorte Kommunaaride“ eluiga ei ole pikk. Ta ilmus, kõiki takistusid teelt võites, minevaasta viimsel veerandil, kui vältas veel verine võitlus, et hüüda veripunase võitluslipu alla Eesti noori, kes olid alles organiseerimatud, kel polnud oma organisatsioonigi, kes oleks võinud hakata väljaandma oma häälekandjat. Ometegi oli noorte kuukirja järele vajadus sedavõrd suur, et kauem ei võinud viivitada tema väljaandmisega. Ja „Noored Kommunaarid“ asus oma vanema venna — V. K. P. Keskkomitee Eesti osakonna — juure kasulapsena.

Kolmekuuvanusena uute aastasse astudes leidis „Noored Kommunaarid“ Eesti noored juba sedavõrd organiseerituina, et neil oli oma organisatsioon — V. N. K. Ü. K. - K. E. S. Keskbüroo — kes tunnistas ta omaks ja kelle täieõigusliku häälekandjana ta nüüd esindub. See on ka võit suurte võitude kõrval.

Kõigi võitude süvendamiseks asume olevaastal organiseeritud jõul ühiselt tööle. Oma töökavandest, samuti ka töötagajärgeist anname aru oma häälekandja kaudu. „Noored Kommunaarid“ olgu meil elupeegliks ja dokumendiks, kust näha meie tegevus praegusaja kaaselanikele ja ka tulev põlvele.

Noored kommunaarid, noored seltsimehed! Rajatud teed punase töölipu all — edasi!

NOORTE KOMMUNISTLIKU INTERNATSIONAALI ÜLESANDED.

Kõigi maade noorsoo kommunistlikud ühingud liituvad oma noorsoo kommunistlikku Internatsionaali. Revolutsiooniliste noorte organisatsioonide kongressil, mis peeti Berliinis 1919 a. novembrikuul, võeti vastu uus programm ja põhikiri, mis ära määrab noorsoo kommunistliku Internatsionaali tegevusplaanid ja sihtjooned.

Esimeseks ülesandeks on noorsoo kommunistliku Internatsionaali täidesaatval komiteel, mis valitakse rahvusvahelistel noorte kongressel, noorte liikumise tsentraliseeritud juhtimine. On olemas kõigi maade noorsoo ühinguks palju põlevaid küsimusi, mida tuleb ja peab otsustama rahvusvahelises ulatuses ning mis tulevad ellu viia ühiste mõteavalduste ja arupidamiste järele. Näituseks olgu nimetud üleilmse tähtsusega küsimused ja nimelt: võitlus kodanikkude koolidega ja sotsiaalsamaalaste noorte ühingutega, meie loosungid tööliste noorsoo majandusliku seisukorra suhtes, talupoegade noorsoo tõmbamine meie ridusse, meie organisatsioonide uuendusküsimused jne. Kõigi nende ja väga paljude teiste küsimuste kohta annab juhatust noorsoo Internatsionaali täidesaatvate komitee.

Pääle selle on täidesaatva komitee üheks tähtsamaks ülesandeks tugevate kommunistlikkude noorte ühingute organiseerimine kõigil mail. On maid, kus veel täiesti puuduvad kommunistlikud, noorte ühingud, kuna aga paljusid kohtis need ühingud liig nõrgalt oma tegevust kommunistliku põhimõtte järele avaldavad. Näituseks on Inglismaal palju noorsoo ühinguks organiseeritud, kuid pea ühelgi neist pole kindlat poliitilist seisukohta.

Täidesaatvate komitee püüab neid ühinguks üheks võimsaks organisatsiooniks liita, selles noorsoo Internatsionaali programmi täieliselt ellu viia ja kommunistliku vastaseid elemente eemaldada. Prantsusmaal on seni sotsialistlik ja sündikalistlik noorte ühing — mõlemas leidub õige rohkesti kommunistlikke noori võitlejaid.

Täidesaatva komitee ülesandeks on opositsiooni organiseerida sotsialistliku noorsoo ühinguks, talle juhtnõore anda, teda aineliselt ja moraalselt igapidi toetada jne. Ühtlasi tuleb sündikalistlikust noorte ühinguks revolutsioonilisemad ollused eraldada ja neid ühte kommunistlikku organisatsiooni liita, mis kindlalt organiseeritult võimas oleks ellu viima kõik otsused, mida noorsoo kommunistlik Internatsionaal ette kirjutab ja ülesandeks seab.

Austrias avaldab veel üpris nõrka tegevust kommunistlik noorte ühing, kuna aga sellevastu sotsiaal-demokraatlik noorte ühing on õige eluvõimas ja avaldab laialdast tegevust. Täidesaatvate komitee teeb energiliselt kihutustööd s.d. ühinguks sotsiaalsamaalase vaimu lämmatamiseks ja revolutsioonilise õhkkonna loomiseks. Sel töö

on seda enam loodetavat tagajärge, et ühinguks on üsna rohkesti kommunistlikku ollust, ent organiseeritud ei ole nad seni veel mitte — selle ülesande täideviimisele on asunud noorte kommunistliku Internatsionaali täidesaatvate komitee.

Kolmandaks ülesandeks täidesaatval komiteel on abiandmine rahvuslikele noorsoo ühingutele. Meil on mitmed organisatsioonid, kes abi tarvivad, nagu näit. Helveetsias ja Austrias. Täidesaatvate komitee saadab neile kirjandust, kõnemehi, raha jne.

Neljandaks ülesandeks täidesaatval komiteel on rahvusvaheline kihutustöö noorsoo keskel. Seda tehakse meelevalduste, üleskutsete, lendlehtede ja broschüürede läbi, mida välja antakse mitmeil keelil. Kuid kõige suuremat osa mängib siin täidesaatva komitee igakuuline ajakiri „Noorsoo Internatsionaal“, mis seni ilmub ainult Vene-, Saksa-, Rootsi- ja Prantsuse keeles. Ajakirjale teevadkaastööd kõigi maade aktiivsemad tegelased. Tas valgustatakse tööliste noorsoo elu ja liikumist igakülgelt.

Viiendaks ülesandeks noorsoo Internatsionaalil on rahvusvaheliste töörahva noorte väljaastumiste organiseerimine. Esimesel kohal seisab siin rahvusvaheline noortepäev, mida korraldatakse iga aasta septembrikuul — esimesel puhkepäeval, 7 novembri — Venemaa revolutsiooni aastapäeva pühitsemine, 15 jaanuar — Liebknechti surmapäev, 1 mai pühitsemine jne.

Täidesaatvate komitee juhatab kõiki neid väljaastumisi, kirjastab üleskutseid, ajakirja eriväljandeid jne.

Kuuendaks ülesandeks täidesaatval komiteel on ühenduspäevamine üksikute maade noorsoo ühingutega. Selleks on asutatud seekohased alamsekretariaadid Vienis, Zürichis, Stockholmis ja Moskvas. Igaüks neist peab ühendust kindlaksmääratud maadega ning on „edasiandvaks asutuseks“ täidesaatval komiteel. Pääle selle peab täidesaatvate komitee ka omalt poolt ühendust kirjalikult ja ühtlasi ka saadikute ja täidesaatva komitee liikmete kohale saatmise läbi.

Sarnane kindel ühendus kõigi rahvusvaheliste noorsoo organisatsiooniga võimaldab täidesaatval komiteel täita veel seitsmenda ülesande ja nimelt — informeerida kõigi ühingute elu ja noorsoo liikumist igal maal. Pääle selle antakse välja informatsiooni ajalehte „Rahvusvahelise noorte korrespondendi“ nime all, milles tutvustatakse noori kogu ilma noorte organisatsioonide võitluse ja tegevusega. Ajaleht ilmub seni ainult Saksa keeles.

Niisugused on lühikesis joonis noorsoo Internatsionaali täidesaatva komitee ülesanded, mis juhib ja korraldab üle ilma töörahva noorsoo võitlust kapitalismi vastu.

Eduard Juhani.

KARL LIEBKNECHT JA NOORSOO LIIKUMINE.

„Ei ole enam meil Liebknechti . . . Kuid tema hää, energiline, kindel hää! kutsub meid sihile, millisele püüdis tapetud võitleja. See siht on kommunism, mille lipu Liebknecht välja pani ja kuni surmani kindlasti hoidis, omale mitte ainustki minutit puhkust andes.“
N. Buharin.

15 jaanuaril täius kaks aastat päevast, mil rahvusvaheline kodanlus Saksa valgekaardlaste näol rõõvis töolisteklassilt ühe parema ja energilisema juhi — Karl Liebknechti. Need olid verised reaktsiionipäevad, kui Saksamaa kodanlik valitsus surus maha tööliste vabastamispüüde. Alles mõne kuu eest oli Saksamaa töörahvas kukutand Wilhelm II näol Hohenzollernite keisrivalitsuse ja vabastand vangikeldreist oma paremad juhid, nende hulgas ka Karl Liebknechti. Kodanlus tarvitas juhtumist oma kasuks. Ta haaras võimu oma kätte, mille ette otsa upitasid endid n. n. sotsialdemokraatide juhid Scheidemannid, Nosked, ja Ebertid. Töörahvas ei võinud sellega leppida ja ta jätkas võitlust, et kukutada lõpuliselt kodanlaste valitsust ning võtta võim oma kätte. Selle võitluse eesrinnas oli, nagu alati ja igal pool, ka nüüdki Karl Liebknecht.

Karl Liebknecht oli tuntud revolutsionääri ja kirjaniku — Vilhelm Liebknechti — poeg. Ta sündis 1871 a., mil Prantsuse töörahvarevolutsioon vapustas kogu Euroopat. Ta kasvas revolutsioonilises õhkkonnas, kus ta juba poisikesena õppis tundma tööliste liikumist ja aru saama klassivahe-dest. Revolutsionääride sala koosolekud, nõupidamised ja jutud, mis ta oma perekonnas vanemate suust kuulis, olid kooliks, kus terane poisike kasvas revolutsioonilises vaimus ja klassilises teadvuses, millest ta tulevikus ammutas revolutsioonitule energiat ja vaimustust.

Juba koolipoisikesena avaldusid tema juures revolutsioonilised kalduvused, mille tagajärjel ta tagurlaste õpetajate ja kodanlikkude kaasõppurite pilgete ja põlguse all sai paljugi kannatada. Ühes kirjas, mis ta vangimajas kirjutand, ütleb ta ise selle kohta muu seas järgmist:

Juba oma nooruspõlves, koolis ja mujal, tundsin ma palju poliitilisi rahutusi ja ma kandsin nad uhkuse, põlguse ning kahetsusega; nad kinnistasid ning karastasid mind. Me ei mõtle selle üle, et hellitada oma lapsi; las saavad nad juba nooruspõlves haavu, siis karastuvad nad õigel ajal.“

Karl Liebknecht oli koolis tuntud kui hoolas õppur. Ta sai kodanlikus koolis kõrgema hariduse — lõpetas õigusteaduse fakulteedi — kuid ei pöörand töörahvale selga, vaid astus sotsialdemokratide ritta võitlema töörahva huvide eest. Kuigi tolleaegsed opportunistlikud demokraatlased ei näind Liebknechti häameelega oma ridades, võitis ta energilise ja tõsise tegevusega tööliste hulkade poolehoidu. Ta valiti tööliste poolt riigipäevale, kust ta

mehiselt tööliste kaitseks välja astus. Ja kui 1914 aastal algas werine imperialistlik sõda, oli Karl Liebknecht ainuke, kes jäi truuks töörahvale. Ta laskis Saksa riigipäevalt julgelt lendu hüüdsõna „Maha sõda!“ Üksi tema julges hääletada sõja kreediiitide vastu, kuna teised „sotsialistid“ hääletades sõja poolt, müüsid endid kodanlastele. Ta kiskus kogu ilma kodanluselt maski eest ja näitas neid avalikkena töolisteklassile. Ta selgitas töörahvale, määrast kahjutoob ilmsõda — kapitalistide rõõvsõda, millest said kasu ainult kapitalistid. Ta sai kardetavaks kodanlusele riigipäeval ning ta mobiliseeriti reamehena sõjaväkke, kuid siingi jätkas Liebknecht antimilitaristlikku (sõjavastast) kihutus-tööd, selgitades soldatitele vennatapmise mõtetust. Ja kui ta 1. mail 1916 a. Berliini määratu hulga rahva ees vaimustava sõjavastase kõne pidas; kus ta kordas oma tuliseid hüüdsõnu; „Maha sõda!“ „Maha valitsus!“ piirasid sandarmid ja ümber ning võtsid kinni. Ja auvaärt kohus mõistis õig-luse jutlustaja 4½ aastaks suunitööle.

Revolutsioonilised töölised ei unustand oma kallist juhti, vaid nad sundisid järelejätmatalt valit-sust Liebknechti vabastama. Ja võimsa surve all avanesid 1918 aasta sügisel vangikeldri vära-vad ning Liebknecht astus jälle võitlusrinda. Ta kutsus töölisi monarkia kukutamisele ning võttis ise selle kukutamise päeval uulitsavõitlusest osa.

Pärast monarkia kukutamist hakas Liebknecht asutama Saksamaa kommunistlikku (spartaklaste) parteid ja kutsus töölisi lõpuliselt kukutama ko-danlaste valitsust Ebertite ja Scheidemannide näol. Ta töö kandis vilja. Saksamaa proletariaat asus Liebknechti sõnade teostamisele 1919 a. jaanuarikuul. Kuid kodanlus oli liig tugev, et teda kukutada ning tööliste katse, võimu oma kätte võtta, suruti maha. Reaktsiioon võttis hoogu. Selle ohvriks langes ka Karl Liebknecht, kes ei unune iialgi rahvusvahelise proletariaadi mälestusest.

Iseäranis kallis on Karl Liebknechti mälestus noorile. Ta oli nooresoo liikumise hing ja juht. Ta teadis, et ainult noored, kui revolutsioonilisem töörahva kiht, viivad ta püüded ja võitlusideed lõpuliselt võidule. G. Sinovjev kirjutab selle kohta: „Karl Liebknecht oli seevõrd geniaalne, et ta kümme aastat tagasi, kui midagi veel selge polnud, oskas juba instinktiivselt tunda ja aru saada, et ei ole tarvis vaadata mitte tagasi, mitte vanade isa-keste, mitte hallide habemete, mitte Saksa sotsial-demokraatia vanade juhtide pääle, vaid tarvis on minna halja noorsoo, uue põlve juure, kes ise sõjast ja revolutsioonist läbi käib.“ Liebknecht ei eksinud. Sõjavastases kihutus-töös leidis Lieb-knecht tugeva toe just noorsoos. Noorsugu põlgas kapitalistide sõjaväge kasarmu elu ja kõike, mis seotud sõjalise korruga, mis riisus noorilt vaba-

duse ja rüvetas nende noort vaimu. Kui algas ilmsõda, siis olid noored esimesed, kes lasksid kuuldavale protestihüüded; ja 1915 a. Bernis peetud noorte rahvusvahelisel kongressil hüüdsid noored kogu ilmale: „Maha militarism!“ „Maha vennatapmise sõda!“ Ja Saksamaa töörahva-revolutsioonis 1918—1919 a. etendas ülitähtsat osa just noorsugu. Ta asutas Karl Liebknechti juhatusel spartaklaste (kommunistide) partei, kes võitles esimestes ridus.

Oma lootuste täideminemist nägi Liebknecht juba 1904 a., kui ta asutas Saksamaa töörahva noorsoo ühingu, mille tegevust ta juhtis ja ise sellest tegelikult osa võttis, vaatamata, et poliitseinikud nende tegevust teravalt silmas pidasid ja Liebknechtil oma paremate seltsimeestega tegevuse eest lunastushinda isegi türmis tuli maksta.

Karl Liebknecht ei olnud ükski Saksamaa noorte juht ja organisator, vaid ta oli sel alal tuntud rahvusvahelises masstaabis. Ta oli esimese rahvusvahelise noorte sotsialistlikkude ühingu kongressi initsiaator (algataja), mis 1907 a. Stuttgardis peeti ja kus alus pandi noorte Internatsionaalile. Mainitud kongressil pidas ta hiilgava kõne antimilitarismist ning töötas välja resolutsioonid ja noorte Internatsionaali programmi põhilised. Ühtlasi valiti ta ka samal kongressil noorte sotsialistlikkude organisatsioonide büroo liikmeks. Nüüd avanes tal veel laialdasem tööpõld, millele ta pühendas suurema osa oma energiast. Tema püüdeks oli täielist lõhet tekitada sotsiaaldemokraatide ja noorte ühingu vahel; Sotsiaalljudused jutustasid, et poliitika pole noorte asi, vaid noored võivad tegemist teha ainult kultuurhariduslikkude küsimuste ja spordiga. Karl Liebknecht aga astus sarnase poliitika vastu ägedalt välja ja näitas ära, et see on töörahva revolutsiooni äraandmine, kui noorsugu keeldub osavõtust poliitilisest tegevusest. Oma kõnega, mis ta ses suhtes pidas Kopenhaagenis II noorte rahvusvahelisel kongressil, võitis ta omale kongressil enamuse poolehoidu, kuigi enamus ühines otsusega, et teiste sotsialistlikkude organisatsiooniga tuleb töötada käsikäes.

Ei saa vaikides mööduda Liebknechti kirjanduslikust tegevusest, millest abinõu tarvitas ta võimsa tegurina kui teravat sõjariista kodanluse vastu, kuna töörahvale olid ta kirjatükid lipuks ja signaaliks, mis andsid märku lahingu algusest. Muu seas kirjutas ta 1907 aastal broshüüri „Militarism ja antimilitarism“, milles käsitles pääasjaliselt noorsooühingute võitlust militarismi vastu. Mainitud broshüüri eest mõisteti ta 1½ aastaks türmi. Sõja ajal kirjutas ta noorsoo kuukirjas „Noorsoo

Internatsionaal“ varjunime all „Impokabilis“ (Lepitamatu) huvitavaid ja vaimustavaid artikleid, milliseis noori üles kutsus mässule kodanluse vastu. Liebknechti sulg lõi terava piigina kodanluse kehha, ning viimane ei jätnud tarvitamata tema vastu toorest vägivalda. Heites teda vangikeldri, kuid siingi jatkas Liebknecht kirjatööd. Tuntud on tema kirjad, mis ta vangimajas kirjutand ja milliseis ta paljastab kodanluse alatuid võtteid Nõukogu-Venemaa vastu, seletab töölisile olukorra tõsist külge ning kutsub neid jälgima Vene töörahvast. Vangikojast vabanedes tarvitab ta veelgi vahvamalt oma teravat sõjariista ning tema palavamad hüüded ja sõnad, mis avaldas üleskutseis ja lehis, oli pöördud noorte poole.

Ta hüüded ei jäänd hääleks kõrbe, vaid leidsid võimsat vastukaja töörahva hulgis, iseäranis aga noorte ridus. See vastukaja avaldus mässuleekides, mis 1919 a. jaanuarikuul lahti puhkesid kuid lämbusid tugeva reaktsioonilaine all, mis neelas ka mässuleegi õhutaja ja sütitaja — Karl Liebknechti.

„Ei ole enam meil Liebknechti... Kuid tema hää, energiline, kindel hää kutsub meid sihile, millisele püüdis tapetud võitleja,“ ütleb üks Liebknechti kaasvõitleja — Vene töörahva revolutsiooni tähtsam tegelane — N. Buharin. „Tema asemele on kasvand sajad ja tuhandad Liebknechtid“, niipalju võime N. Buharini sõnule lisada juure.

Karl Liebknecht oli oma energilise ja vaimustava tegevusega meile eeskujuks. Tema siht, ta püüded ja idee, ta kaljukindel usk võitu ja energiline, vankumatu tegevus on iseäranis omane meile, töörahva noorile. Liebknecht — see on meie sümbol.

Kui kodanlus tappis Liebknechti, et surmata revolutsiooni, siis pettis ta end tühiste lootustega. Ütleme unustamatu Liebknechti sõnadega: „Revolutsionääri igast veritilgast tõusevad sajad revolutsionäärid, kes jatkavad tema tegevust.“ Liebknechtil oli õigus. Ainult kaks aastat on mööndund tema surmapäevast, ent kui palju Liebknechte on tulnud tema asemele! Kes suudaks neid lugeda? Nii palju on neid.

Ja kindel on see, et need lugematud hulgad oma eelkäija lippu kõrgel hoides ta algatud töö lõpetavad ja jõuavad oma eesmärgile võiduga.

Selle tõenduseks ilmub kogu ilma noorte vägi igal aastal 15 jaanuaril organiseeritud riduna uulitsaile ja tänavale meelevaldusile, mälestades kallist Liebknechti ja kuulutades kadu kapitalistlikule ilmkorrale.

O. Kullerkupp.

KARL LIEBKNECHT.

VENEMAA KOMMUNISTLIKU NOORTE- ÜHINGU PÕHIKIRI.

I. Ühingu liikmed.

1. Venemaa noorsoo kommunistliku ühingu liikmeks loetakse igaüht 14 aastast kuni 23 aasta vanaduseni, kes tunnistab ühingu programmi ja põhikirja, võtab organisatsioonist aktiivselt osa, allub ühingu kõigi organide määrustele ja maksab liikmemaksu.

Märkus: Ühingu liikmed, kes üle 23 aasta vanad, võivad jääda organisatsiooni passiivsete liikmetena (s. o. nõuandva hääleõigusega), kusjuures passiivne liige, kui ta valitakse juhtivasse organit, omab otsustava hääleõiguse.

2. Töölise ja talupoegade noorsugu võetakse ühingu ilma mingisuguse soovituseta. Kõik muu noorsugu võetakse vastu VKP ja VKNÜ kahe liikme soovitusel, kes neis organisatsioonides tegevad olnud mitte vähem kui 3 kuud.

3. Uusi liikmeid kinnitab üldine koosolek.

4. Ühingu väljajäetud võib järgneda: halbade tegude, ühingu distsipliini rikkumise ja juhtivorganide otsuseile mitteallumise puhul.

Märkus: Liikmed, kes mõjuvate põhjusega 3 kuu vältel liikmemaksu pole maksnud, jäävad mehaaniliselt ühingu välja.

5. Väljajäetud sünnib üldisel koosolekul, misjuures ta otsuse üle võib kaebust avaldada kõrgemale asutusele.

6. Väljajäetud liikmeid teadustatakse õigel ajal valla komitee läbi kubermangu komiteele ja avaldatakse trükis.

II. Organisatsiooniline ehitus.

7. VKN ühing luuakse territoriaalsete tunde- märkide järele demokraatliku keskenduse põhjalusel. Organisatsioon, mis sisaldab mingisuguse raiooni huve, loetakse kõrgemaks teiste organisatsioonide suhtes, mis sisaldavad tolle raiooni osade huve.

8. Iga organisatsiooni kõrgemaks juhtivaks organiks on üldine koosolek või konverents, mis valib komitee, milline esineb nende täidesaatva organina, ja juhib tööd nende vahe ajal.

9. Ühingu töö iseäraliste töövaldade täitmiseks asutavad komiteed vastavad osakonnad. Osakonnad alluvad komiteele ja on ta abiorganid, täidavad ta käsked ja otsused ning on ilma oma iseäralise aparaadita.

10. VKNÜ järjekorraline ehituse kord on järgmine: VSFNV territoriumil Ülevenemaaline kongress ja Keskkomitee; VSFN Vabariiki kuulu-

vate üksikute iseseisvate vabariikide territoriumil konverentsid, keskkomiteed, mis töötavad oblasti komitee õigusel ja alluvad VKNÜ Keskkomiteele; maakonnis ja raioones: KK maakonna ja oblasti bürood (ehk Keskkomitee eeskirja järele — maakonna ja oblasti komiteed); kubermanges: kubermangu konverentsid, kubermangu komiteed; kreises: kreisi konverentsid, kreisi komiteed; kohapäälseis organisatsioonides: üldised koosolekud, kohalikud komiteed, ettevõtteis, asunduseis, asutuses; ringikeste üldine koosolek, ringikeste büroo või kirjutajad (sekretärid).

Märkus: Neis kreises, kus valdadel on raiooniline parteiline ühendus, võivad sellele vastavalt saada loodud VKNÜ raioonilised ühingud.

III. Ringikesed.

11. Ühise organisatsiooni alusena on ringikesed. Ringikesed organiseeritakse kõigis vabrikuis, tehaseis, asundusis, külades, asutuses ja koolis, kus on 3 VKNÜ liiget. Ringid peavad kinnitatud olema kohalikkude komiteede poolt.

12. Ringikesed on organid, mis seovad ühingu massiga. Ringikeste läbi viiakse ellu ühingu hüüdsõnad ja otsused, võetakse ühingu uusi liikmeid, avaldatakse kommunistlikku mõju kogu massi peäle. Ringikesed peavad olema eeskujuks muule noorsoole distsipliini korraldamise ja töövõime tõstmise juures.

13. Vabrikute ja tehaste ringid algavad majanduslikku, õigusteaduslikku tööd mainitud ettevõtete töölise noorsoo hulgas, täidavad tolles oblastis kohaliku komitee kohuseid, panevad toime uurimisi, valvavad noorsoo töökaitses õige teostamise järele, aitavad kaasa töörahva noorsoo elukorra paranduseks.

14. Ringikesed korraldavad poliitilis-hariduslikku tööd, toimides ühingu liikmete keskel järjekordselt vaidlusõhtuid, ettelugemisi, referaate. Ringid teevad kommunistliku idee agitatsiooni ja propagandat kogu noorsoo keskel. Ringid võtavad osa kõiksuguste poliitiliste hooaegade ellu viimisest, mis väljakuulutatud ühingu ja teiste organisatsioonide poolt, püüavad võita oma liikmeid ühingu klubesse jne.

15. Mitte harvemini kui kord nädalas kut- sutakse kokku ringiliikmete üldine koosolek. Üldine koosolek arutab küsimusi, mis puutuvad ringi ellu, kuid ka küsimusi, mis ette toob kohalik komitee või ühing; ta valib mitte vähem kui 3-liikmelise ringi büroo. Koosolekul kuulatakse ühingu liikmete aruandeid nende töö üle ühingu ja väljaspool seda.

Märkus: Kui liikmeid üle kümne ei ole, siis valitakse ainult sekretäär.

16. Ringi büroo õiendab jooksvaid asju, silmas pidades kõrgemate organide seadlusi, täidab kohaliku komitee kohuseid, võtab — kohaliku organisatsiooni üldise koosoleku kinnitamisega — uusi liikmeid vastu, võtab vastu liikmemaksu jne.

17. Ringikese büroo näitab ette oma töö üle igapäevase aruande kohaliku organisatsiooni komiteele.

IV. Kohalik organisatsioon.

18. Kõik ühingu ringid, mis asuvad valla, kreislinna või suurlinna raiooni territoriumel loovad ühingu kohaliku organisatsiooni (valla-, linna- ja raiooni organisatsiooni).

Üldine koosolek.

19. Kohaliku organisatsiooni üldine koosolek kutsutakse kokku mitte harvem kui kaks korda kuus. Üldine koosolek loetakse otsusvõimuliseks, kui ilmub pool kõigist liikmetest; teistkordne üldine koosolek loetakse otsusvõimuliseks kindlaks määratud liikmete arvu juuresolekul.

Märkus: Valdades, kus pole võimalik kokku kutsuda üldist koosolekut, toimatakse valla ringikeste esitajate delegaat-koosolekuid, mis on üldiste koosolekutega üheõiguslikud ja millede õigusid neid ka peetakse.

20. Üldine koosolek arutab kohalikke küsimusi, kui ka küsimusi, mida ettetoovad kõrgemad juhtivad organid, ehk üles seab ühine jooksev elu ja nõukogude loomistöö. Ka valib ta komiteed, kuulab ja kinnitab nende ja nende komisjonide aruandeid ja plaane, valib revisjoni komisjoni, kinnitab ja heidab välja liikmeid, valib delegaate konverentsile.

Kohaliku organisatsiooni komitee.

21. Komitee valitakse organisatsiooni liikmete üldisel koosolekul mitte pikema aja päälle kui kolmeks kuuks; ta on üldise koosoleku täidesaatev organ, juhtides organisatsiooni seda tööd, mis ette tuleb üldiste koosolekute piires väljaspooli ning nende vaheajal.

22. Komitee juhatab kogu organisatsiooni tööd, viib ellu ühingu kõrgemate organide käsud üldisel koosolekul, märgib ette ringikeste komisjonide töösihid ja peab täpikäse arve ühingu liikmetest. Ta näitab ette kaks korda kuus aruande oma tööst kreisi ja kubermangu komiteele.

23. Praktiliste tööde tarbeks ta üksikuis osades loob komitee spetsiaalkomisjoneid, mis töötavad ühingu kõrgemate organide ettekirjutuste järele. Komisjoni asutab komitee ühingu liikmetest. Komitee määrab ka komisjoni esimehe, kes isiklikult vastutab on komisjoni töö üle.

Delegaatide koosolek.

24. Mitte harvem kui kaks korda kuus kutsutakse kokku vabrikute ja töökodade ringikeste delegaatide koosolekud, millede eesmärgiks on laialisema sideme loomine töörahva noorsoo hulka ja komitee vahel, ning esimese alaline ahatlemine ühingu tegevusse tõe.

25. Vabrikute ja tehaste delegaatide koosolekud kuuluvad komitee, komisjoni ja ringikeste aruandeid, märgivad ette tööplaani, juhivad ringikeste tööd, arutavad üldiste koosolekute päevakorra ja komitee asutamise puhul lahendatakse delegaatide koosoleku otsustega küsimus organisatsiooni üldisel koosolekul.

Revisjoni komisjoni.

26. Revisjoni komisjoni valitakse üldisel koosolekul kolmest liikmest, et revideerida komitee administratiivsete ja majanduslike tööde üle, kui ka rahalises asjus ja täpikäses.

V. Kubermangu ja kreisi organisatsioonid.

27. Kubermangu ja kreisi konverentsid kutsutakse kokku: esimesed üks kord 6 kuu vältel, teised üks kord 3 kuu vältel.

Märkus: $\frac{1}{3}$ kreisi komiteede nõudmisel võib kokku kutsuda iseäralisi kubermangu konverentse.

28. Kubermangu ja kreisi konverentsid kuuluvad ja kinnitavad komiteede ja revisjoni komisjonide aruandeid; arutavad jooksvaid küsimusi, valivad komiteed ja revisjoni komisjoneid.

29. Kreisi konverentsid arutavad kubermangu konverentsi päevakorda ja valivad sinna delegaate. Kubermangu konverentsid valmistavad ette küsimusi ülemaalsele kongressile ja valivad sinna delegaate.

30. Kubermangu komiteed valitakse kubermangu konverentsil, kreisi komiteed — kreisi konverentsil. Nad on juhtivaks organeks kongresside vahe ajal.

31. Kubermangu komitee kohuseks on üldine kreisi komiteede ja kohalikkude organisatsioonide juhatus ülevenemaalise kongressi ja keskkomitee määruste elustamine, kubermangu häälekandja väljaanne, ühingu esitus üldiskubermangulisel organisatsioones ja asutuses.

32. Kreisi komitee kohuseks on uute organisatsioonide loomine ja kinnitus, tegevuses olevate instrukeerimine (juhatus) ja informeerimine (teadete andmine), nende töösihid ettemärkimine, esitus kreisi organisatsioones ja asutuses.

33. Igapäevase töö juhtimiseks seavad kokku kubermangu ja kreisi komiteed oma keskelt bürood 3—5 isikust.

34. Et ellu viia küsimusi töö üksikuilt aladelt, loovad kubermangu ja kreisi komiteed vasta-

vad osakonnad. Kubermangu komiteede päämaksiks osakonniks on: poliitilis-hariduslik, majanduslik-õigusteadlik, väeõppus-spordi osakonnad; kreisi komiteedes: poliitilis-hariduslik ja majanduslik-õigusteadlik.

35. Kubkomi ja kreiskomi töötavaks aparaadiks on sekretariaat, mis korraldab juhtivat ja organisatsioonilist tööd, teostab sidet organisatsiooniga, jaotab töölisi ja instruktorisi, peab arvet neist, peab arvet ning statistikat kogu tööst, on siduvaks lülis komitee osakondade vahel.

36. Et kinnitada sidet kohtadega ja ühiselt arutada tööplaani ja küsimusi, seks kutsuvad kubermangu komiteed kokku (üks kord kahe kuu vältel) kubermangu koosolekud-nõupidamised, kus on ka kreisi komitee esitajad.

37. Kubermangu ja kreisi komiteed valgustavad oma tegevust trükis, kreisi konverentsel ja üldiseil koosolekuil, ja annavad ka ülevaatlikke aruandeid kreis-komiteedele ja kohalikele organisatsioonidele üks kord kuus.

38. Kubermangu komiteed saadavad üks kord kuus aruande oma töö üle ja teateid kubermangust keskkomiteele. Kreisi komiteed saadavad neidsamu kaks korda kuus kubermangu komiteele ja keskkomiteele.

VI. Oblasti orgaanid.

39. Piirmail ja oblastes on keskkomitee piir- ja oblastibürood ehk keskkomitee seadlusel oblasti komiteed, mis valitakse oblasti konverentsil.

Nii esimeste kui ka teiste ülesandeks on otsekohene juhatus ühingu töö üle oblasti ulatuses ja sideme loomine kubermangu komitee ja VKNÜ keskkomitee vahel.

VII. Ülevenemaaline kongress ja Keskkomitee.

40. Kõrgema juhtiva orgaanina VKN ühingus on ülevenemaaline kongress, mida kokku kutsub keskkomitee mitte harvem kui üks kord aastas.

Märkus: Iseäralised kongressid võivad kokku kutsutud saada ühe kolmandiku kubermangu komiteede nõudel.

41. Ülevenemaaline kongress kuulab ja kinnitab keskkomitee ja revisjon-komisjoni aruanded, kinnitab ühingu programmi ja põhikirja, määrib ära ühise liikumise sihi, otsustab ta üksikud küsimused, valib keskkomitee ja revisjon-komisjoni.

Keskkomitee.

42. Kõrgemaks juhtivaks orgaaniks VKN ühingus kongresside vaheajal on keskkomitee.

43. Keskkomitee juhib kogu ühingu tööd, esitab VKNÜ üldisriiklikes asutuses ja organisatsioonides, annab välja ühingu keskhäälkandjat.

44. Keskkomitee valmistab ette ülevenemaalise kongressile, määrab esitluste normi ja määrib kongressi päevakorra.

45. Mitte harvem kui üks kord kahe kuu vältel kutsutakse kokku keskkomitee üldine istang.

46. Et sidemes olla kohtadega ja arutada liikumise järjekorralisi küsimusi kutsub keskkomitee kokku üks kord nelja kuu vältel VKNÜ ülevenemaalise konverentsi, kus on ka esitatud kubermangu komiteed.

47. Üks kord kuus saadab keskkomitee aruande omast tööst kubermangu komiteedele ja teatab trükis.

VIII. VKNÜ vahekord nõukoguliste ja parteiliste organisatsiooniga.

48. VKNÜ organisatsioonid (kohalikud, kreisi, kubermangu ja keskkomiteed) korraldavad omavahelise esitluse VKP vastavate organisatsiooniga.

49. Sideme, käsikäes töötamise ja tööst osavõtu kindlustuseks saadab ühing oma esitajad: töö osakonda, rahvaharidus-osakonda ja mujale.

50. Ühingu esitajad parteis ja nõukogulises asutuses annavad alati aruandeid oma tööst neile organisatsioonidele, kes neid sinna on saatnud.

IX. Rahaline abi.

51. Rahaline abi saadakse liikmemaksest, abirahast ja teisist sissetulekuist.

52. Liikmemaks on kohustatav ja määratakse kindlaks $\frac{1}{2}\%$ piires tööpalgast, mis saab tööline ühes kuus.

Märkus: Kui pole võimalik kindlaks määrata liikmemaksu protsendilist suurust, siis määrab selle suuruse kreisi komitee, kubermangu komitee kinnitusel.

53. Kõik kohalikud organisatsioonid on kohustatud maha arvama 10% kõigist sissetulekuist päale abiraha keskkomiteele. Kord on järgmine: kohalik organisatsioon arvab 30% kreiskomiteesse; kreiskomitee jätab 10% oma kätte, ülejääva saadab kubermangu komiteesse; kubermangu komitee jätab poole kogu sissetulekust oma kätte, poole saadab keskkomiteesse.

LAUL.

NOOR SEPP.

Ei haamert tõstmast kunagi ta väsi,
sest tema püüd on töö, suur võimas töö . . .
Ta raiub visalt, kas või läbi õõ,
ja otsustavaid lööke taob ta käsi.

Küll noore päeva kumas hiilgav asi,
mis meister vilund käega valmistab,
kord sepa vaeva väärtust avaldab.
Ei katke ta, ei karda roostetusi.

Noor sepp kord viimset hoopit tahab anda —
las olla teras kõvem tulikivist! —
küll vilja võrsub ikka külvat vist . . .

Nii lõhub vangistava viletsuse
ja tulevikus julgelt juhhib ise
ta oma elu noore vaba randa.

Aiu Rannaleet.

UUS PÄIKE.

Nüüd uhkelt me sammume rada,
mida sammuda ihkasime ammu,
Kuid vastaseid oli mustsada
ei vabalt saand seadi sammu.

Nüüd hävitud on me vastaste väed
meil täiesti vabad on käed!

Tirannilik ilm on nüüd paisatud teelt
ja julgesti juhime sammu.
Kõik mis takistab pühime tagant ja eelt.
meil selleks on jõudu ja rammu.

Sest vabaks on saand me tugevad käed
ja suured me võitluse sõjaväed.

Ilm loodud on uueks ja tõusnud ju päike
ja unistus saand kõik tõeks.
Ah, vägevalt kärgata, sähvata, äike
ja ole meil võitluse toeks!

Siis lagunevad jumalate taevad
ja kaovad kõik rahvaste vaevad!

Edvard Juhani.

TALVEL.

Me läheme — sina ja mina.
Meid katab hall taevas kui tina.
Ning rudisev-tuhkjasel teel
meil teesiht on tumenend eel.

Me läheme — sina ja mina
üle ääretu pleekwalge lina.
Kuu hõbene näitab meil teed —
ja siravad tähtede keed.

Me läheme — sina ja mina,
kus punakas valguse vina.
Teed tasandand tormide luud —
ja puhastand lumised puud.

Peeter Uuetoa.

ISAST LAHKUDES.

Sul võimata mõista mu tulevikku puurivat mõtet;
mu mässavast hingest ei suuda sa aru veel saada.
Mind trööstiva sõnaga lahkudes teele sa ei saada;
vaid takista püüad mu tormilist edesi tõtet.

Ju rongile kutsuvad trompetide helinad mind.
„Jää terveks,“ mu isa! Küll viia tahaks kaasa ka sind.

Kas saame veel kokku? Ma vastust sul anda ei tea:
mu reisiteel pikal ees kuristik-orud ja mäed;
teel võideldes võitma ka pean ma vastased väed . . .
Ja kaua sa ei oota mind: halliks ju pleekund su pea.

Võib olla, et tundmata saatus mind neelab . . .
Kuid suudab ees takista? Teele mul minemast keelab?

Ju läbistes udumerd aurvankri rataste sõud
mind kuulina vagunis lennutab mässude maale;
ja edesi kihutab hiiglane Uusilma raale,
kui tormööke kisades variseb takistav jõud.

Ah, isa! Miks kaebad? Sul töotuse murdmata annan,
et kõrgemat aadet, kui lapselik armastus, kannan.

Oskar Kullerküpp.

TALIHOMMIK PETERBÜRIS

Oo, kullialips virves puhkev, sinijääne
Ja koidu roosilises helgis haeratelev
Külm talihommik harras karge, lumipääne,
Kuis vaimu karastab su valgus ületelev!

Mustsinkjas majadeallee kaob terasvines.
Puuneide peened härmakleidid kohevile
Kaanali kaldal. Trammi rööpad hõbesines
Nõõrõigelt kiirgavad ja kostab autovile.

On lahti pärani lai värav raudne, raske,
Eel tehashooneid pikki, kõrgekorstnalisi
Ving helgib krudiseval lumel päikse äske.
Teel siutsub kari linde turrissulgelisi.

Näe, hiigla ehituste kivist nikerdused
On kaet lumihärma valge karatusega.
Jäätanud aknaklaasel mustrid imelised:
Lillkirjalised vaibad, loomad, maastik varega.

Õrn roosaläiguline on seniidikõrgus
Kuldtipulised linna tumedad kontuurid.
Ent telefontraate karratanud võrgus
Veel peatunevad õise udu niisked loorid.

Ju uhah hiiglalinna laul uulitsatel
Tööpäeva rõõmus ärkamine võimsas tempos
Ja tõmbab enesega kaasa tundeil ülevatel
Uus loova tegevuse eluvägcy rütmus.

Elise Tontet.

ELU.

M. GORKI.

Tihedate ja tumedate salkadena kogusid elu ümber inimesed. Nad hoigasid, kaebasid ja nutusid, olles täis kurja tighedust ning palusid ja kerjasid armuandi — aga elu, täis suurust ja võitlustungi, ei pannud neid viletsaid tähele. Märatsevas vihas pildusid nad teda nurjatu teotusega ja roomasid ta jalge ees ahnuse ja kirgede täitmise inetuis krambes. Nad roomasid nagu limased konnad, keerlesid kui külmad maod, kel nõrkuse pärast kuivand kihvt. Ja oma hullude soovide mõõtmatu pimeduses ei näind nad elu säravat palet. Ent elu, mis tarkuse helgis sätendas, kumardas nende üle õrna naeratusena ja vaatles nende abituid hoigeid kui sääskede pirinat. Ning ta vaikis ja kuulatas kannatlikult kaebuse ja hoigamise vastikut muusikat. „Ükstoone ja vaene oled sa!“ hüüdis kurjalt ja igavust tundes määratu küllusest tüdinenu. „Ma olen näind kõiki mineviku rususid, tunnen käesoleva aja püüdeid ja lootusi. Aga ma olen sind üdini tühjendand... Ent sa oled vaene ja kehv!“ Ja üks ori palus ärduse silmvees: „Olen puruväsind vaevalisest tööst. Anna halastust tugevale nõrga vastu, kui oled sa õiglane!“

„Mispärast on su olemasolu?“ küsis üks tark. „Missugune mõte on sinu mängude korratus segus?“ Mispärast nad endid kõik nii vaevavad? Vasta, kui oled sa mõistlik!“

„Ei ole sa mitte mõistuse, vaid totruse rumalam ihu“, segas targale vahele luuletaja. „Nagu laps oma mänguasja, millest ta tüdinend, nii hävitad sa kergemeelselt, mida inimesed higivaevas loond. Oh kahjatsev aja ori! Sa hirvatava ja pörgulise kuradi sünnitus!“

„Sa oled petnud mind“, sähvas mõrudalt hambutu paljaspää. „Olin noor, kõigi oma südame jõudega haarasin kinni su ümbert, kogu oma nooruse külluse pühendin armastusele naisterahva, selle kõige kaunima vastu, keda sa iganes loond. Kallale oled sa tungind ja mind alasti rõövind, nagu rõövel rändaja.“

„Ma põlgan sinu õudset tühjust“, karjus petunu. „Rikas tahan olla, kõike saada, aga saan oma töövaeva eest kõigest 100 nărust rublakest kuus“, hüüdis meeletult keegi. „Mispärast olen pime?“ küsis üks pime karjuvas ahastuses; ja kramplikult tõmbasid ta näokortsud surmeelses helgis. „Mispärast oled mind sünnitand pimedana?“

Ja isegi kurtummad liigutasid ruttu sõrmi haledal hoigel ning üksnes lapsed ja lakkurid olid rõõmsad. — „Kihuta nad minema! Kõik minema!“ karjus vaaruv lakkur. „Sihukesed narakad! kiravad ja kisavad... kes sind siis joodab viinaga,

kui ise end joo? —“ Hakkas naerma ja — läks.

Ning naised, täis ahastavat kibedust oma soo viletsuse üle, emakssaamise õnnetuse pärast, emad, naised ja neitsid. —

Nagu trobikond hullumeelseid kärbeid keerlesid nad märatsevas vihas elu ümber, lahti rebides hoolimatult omi haavu.

Ent selle jõuetute hoigamise ja haiglase iha pörgulise hädalduse koori sekka kostus laste ja noorte muretu naer ja kilkamine, nagu kauge allika hõbedane vulin, mis toob elule oma veetleva ja joovastand naeru kogu oma nooruse võimsate jõudega. —

Kõigist neist salkest sammus üksildaselt üks rauk ja juhtis oma aeglasi samme päikese poole, mis vajudes alla oma lahkumiskiirte tulipunaseid voole maa sünge rüü pääle valas. Ta sammus rahulikult ja vaikivana ning ei pannud tähelegi käratsemist elu ümber. Täis vaimustust tuli värvimängude suurepärasest toredusest õhtutaevas, vaatas ta enda ette ning ta silmist helkis rõõmus naerumuige.

„Vanamees!“ hüüdis teda häämeelega elu — ja see heli kostus kui sajandaist ja tuhandaist hõbedaist pasunaist, otsekui puhutud muusika geeniusist. „Siin olen!“ Ja ta astus naerates tema palge ette. „Kanna ka sina mulle omad kaebused!“

Ta raputas eitades pääd. „Mul pole kaebusi oma südames, olen alati olnud sinu sõber ja nüüd lähen ka sinu sõbrana oma päevade loojaminekule vastu. Elasin veetlev-kaunilt; olin üliõnnelik. Täie südamega ammutin sinu helduse põhjatust ookeanist ning mu hing oli täis põlevat armastust su vastu, minu helge päevade kallis sõber. Ilus ja rikas oli mu päev, nagu särava päiksemäng kõrge mägestiku jäätipel, või nagu tähtine taevas õrnal armastusõöl. Armastin sagedasti ja mu süda polnud mitte ükskord haavatud raskelt. Ent ka omad kannatused tunnistan ma julgelt üles, sest nad olid puhtad ja täis suurt tõtt. Ma ei taha neile kunstliku kaebuse läbi suurust omada, ka ei takistand ma nende vabat väljavoolu. Ma maitsin stepi lõpmattust. Ja vangikodade kitsus ei vähendand mu hinge vabadust; sest ka üksildus tuleb kasuks inimesile ja kõvendab tugeva hinge. Ma võitlesin kaasa revolutsioonis — rõõmsalt ja halastamata vihaselt halbade vastu, ma võitsin ning mu hing hõiskas surmeelses võit rõõmus, mind võideti — kuid ma ei heitnud meelt! Sest usk tõe võitu on minus liig tugev — kaotuste ja mõnede pettumuste pääle vaatamata. Ma armastan kõiki lille ja tulipunaseid värve, kui vabaduse suurepäraseid ja vangistavaid sümboole. Maa ja inime oli mulle kõigil mu päivil kõige veidram sinu mõistatustest, oh elu! Ma nägin tumedaid täppe ta küljes ning mu hing suurenes vihast ja ma kisandin vabaduse järele, ihkasin

revolutsiooni veripunaste lippude kiirgavaid värve. Ja kui nägin midagi helendavat maa küljes, siis olin üpris rõõmus.

Ma elasin üksildaselt, endas kui midagi oli tarvis kellegile mu hingest, siis andsin ma seda talle ja andsin õiglaselt. Ma peitsin oma pisarad ja õhkamised inimeste eest ja andsin neile oma naermise, rõõmud... Mu südame haavad ei teind mulle valu kuigi kaua. Ei kiskund neid lahti vaatlemisega — nende sügavusest. Inimlikkuse kohustused ei masendand mu mõistust, sest tean, et inimese sünd ta emale maksab valu ja verd. Mu hing armastab su jooni, oh sügav, mõõtmatu elu! Ja ma tean, et kõik inetu lõpeb nagu kärnas peni, ta kärvab juba praegu. Kõik inimesed näevad kord, kui ilmaegne ja asjatu on see, mis jätk ja inetu. Ma võtsin sult niipalju, kui võisin ja tahan sinu heldust maitsta edasi, sest mu päev pole veel looja läind, mingi ka minu hingetee järsku lõpule. Ent unustuse pimedusse, jäädava vaikimise sügavusse sammun ma julge naeratusega, nagu päikegi, mis loojeneb, kui ta maa rinnale kõik oma kiired, jõu ja rõõmsa helgi valand. Mu elu oli ilus ja õnnelik. Ja mul pole tänada selle eest kedagi.

„Mine!“ ütles talle naerates elu.

„Ela hästi!“ vastas rauk. Ning rahulikult sammus ta oma päeva loojaminekule.

Ja elu viskas õudse pilgu vanade inimeste totradele ihadele ning tallas nad oma raske samuga kõik lõmaks.

Ta tallas nad kõik lõmaks — pääle noorte ja laste.

Tõlkind Arno Kevade.

ARKAMINE.

Õõ... Igaviku pikkune õudne õõ... Õudne kurnatuile — salapäraselt närve näpistav maitmine kurnajaile.

Ühel pool valuohked, teisel pool priiskav lärm. Nii oli see põlvest põlve.

Korraga... Läbi õudse õõ kostab kurnatute kõrvu hää... Kostab ilmaservast ilmaserva. Kostab julgustavalt, lootustäratavalt, võitlusele kutsuvalt kurnatuile, õudsel ja üdinitungivalt ning hirmujudinaid ihule ajavalt kurnajaile. Saatuslikuks saab see kaja troonidele.

Vaadake!... Saage nägijaiks pimedad... Haua sügavusest tõuseb ta... Nälgitud... Kurnat... Ahelate jäljed kätel ja jalgadel. Viha ja kättemaksu ilme näol... Kes on see murtud liikmetega ja nõõritud kõriga koolja, kes keda hauas ajab istuma?... See on hiiglase surnukeha, keda suured võimud pisikeste ussikesina aastasadade jooksul puresid. See on vägivaldselt vägistet ja hauda surut hiiglase

keha, kes surematu, kes mädanematu, kes aru tuleb pärima priiskavalt ilmalt.

Nüüd ta tõusis. Surus kõrvale hauakivi, ajas pärani oma vägivaldselt sulut silmad ja vaatas priiskava ilma pääle täis põlgust, täis viha, täis kättemaksu tungi. Vabise vana ilm! Värise, sest õigusetu tõusis, et aru pärida sinult, et küsida, miks oli ta kurnatu, miks oli ta vägistatu, miks suluti ta silmad ja suruti kõri? Nüüd ta tõusis ja sirutab käe oma õiguse järele. Vabise vana ilm!

Ta sirutas sirgeks oma murtud liikmed, ajas püsti oma pekset keha... Tõstis käe, valmis kohut mõistma kohtumõistjate üle, valmis ainsa hoobiga puruks lööma, mis ta sunduse all oma vere ja higiga aastasadade jooksul priiskajaile lõbustamiseks loond.

Ilmavalitsejate salapärane suviöö kahvatas. Kurjakuulutava kõminaga tungis õudses õõvaikus ühiseks vägevaks hääleks ühinend kurnatute hädakisa ilmaservast ilmaserva ja kutsus neid võitlema, õigust nõudma.

Kes kuulis seda kutset, kes mõistis tema vägevat mõju, kes nägi tõusva päikese pimestavat valgust ja tundis kurnatute vabastuse võitlemise algust — kui oli see tirann, siis vabises ja kadus, kui aga kurnatu, siis tõusis üles, et tasuda ja uue ilma ehitusel panna algust.

Joh. Viedemann.

NOOR OLLA TÄHENDAB.

Selle päälkirja all kirjutab tuntud Rootsi kirjanik kommunist Z. Höglund Rootsi noorte kommunaaride häälekandjas „Stormklockan“ (Tormikell):

Bernard Shav ütleb: „Pääle neljakümneenda eluaasta muutuvad mehed näruseiks“. See paradoks väljendab, kuigi vähe drastiliselt, mõtet, et noorus on ideaalide teostamise, ennastsalgava töö ja võitluse aeg. Seepärast leiame ka noorte hulgast kõige paremaid kommunismi eest võitlejaid.

Noor olla — tähendab omada lahtist südant ja kaastundmust kõigi rõhutute ja kannatajate kohta.

Noor olla — tähendab omada tungi võidelda teatud idee, teatud eesmärgi ja ülesande eest.

Noor olla — tähendab kanda revolutsiooni sädet veres, tähendab instinktiivset tungi kõigele vanale ja pehtinule kallaletungimiseks, tähendab tungi võitlemiseks inimkonna parema tuleviku eest.

Noor olla — tähendab olla revolutsiooniline, sõna tõsisel mõttes, tähendab olla revolutsiooniline nii mõistuse kui südame, nii ihu kui hinge poolest; tähendab olla revolutsiooniline mõttes, töös ja tegevuses.

Noor olla — tähendab põlgust avaldada kõigile neile, kes on müünd omad nooruse ideaalid läätseleeme eest, tähendab vihata neid, kes on saand ülejooksikuiks, neid kes on ära annud ideaalid, millede eest nad noorina võitlesid ja kes nüüd vaatavad halvakspidavalt tagasi nooruse aja ideaalide pääle.

Noor olla — tähendab anduda kogu oma olemisega võitlusse tagasivaatamata ja kaalumata, tähendab ohverdada end täieliselt oma eesmärkide saavutamiseks, tähendab elada ainult oma ideaalide teostamisele. Niisugune eneseohverdamine iseloomustab kõiki noori revolutsioonääre, kes võitlejate ridus seisavad eelrinnal.

Tööraha noored! Loobugem viitmast omi elupäivi tühjade vaimunürivate ajaviidetega. Raputagem maha enestest vaimuvaesus, tühjus, mõtetus ja rumalus, mille kaudu kapitalistid püüavad teid rakendada oma triumfivankri ette.

Aja tormikellad kutsuvad teid osa võtma lõplisest võitlusest, mis peetakse teie eneste ja kogu töörahva vabastamiseks.

Teie noorus kohustab teid olema võitlejate esimesis ridus.

Tõmmakem kaasa, noored, noorte kommunistlikus liikumises. Olgem sotsialistliku revolutsioonilise võitluse eesrinnas. Sää! leiate te endi tormisele vaimule rahustust ja seltsimehelikku ühistunnet, selles töös leiate teie ülevat õnne, leiate omale õige tegevusvälja.

Rootsi keelest Sakkeus.

TALVE OOTEL.

Härmatis katab kõrgeid katuseid. Pakane külm joonistab aknaile jäälille. Tali on käes, aga

Et laialdasemaid noorte hulki avatleta osavõtule kirjanduslikust tegevusest, avaldame võimalikult ka nõrgemate algajate kirjanduslikke katseid. Sarnaseiks katsetõiks on „Talve ootel“ ja „Mets talvel“.

Toimetis.

lund ei tule. Puud sirutavad omi külmetavaid oksid ülespoole, nagu paluksid nad katet alasti raagudele. Aga hall taevast ei tööta midagi.

Tahaksin näha, kuidas pilvedekari taeva all lennates puistab maha suuri, pehmeid lumihelbeid. Tahaksin vaadelda, kuidas nad heljudes külma õhku läbistavad, et langeda mustendava maa kaissu.

Ootan igatsusega noid aegu, mil torm vastu aknaid tuiskab sõredat lund ja mil kerkivad lumihanged kuhjena. Nii hää oleks siis kuulata mängleva tuisu sahinast salapäraseid vudisjutte . . .

Kuid nüüd on nii igav ja külm . . . Varblasedki sirtsuvad uulitsail kaeblikult — küll nemadki vist ootavad lund . . .

E. T.

METS TALVEL.

Talv . . . Lumitekk katab nurmi, niite ja luhamaid. Iseäranis suurpärast on ehtes mets. Laia lumivaipa alt vaatavad välja ainult mõned võsukesed nii argelt, häbenedes — nagu kardaks nad kedagi. Vanemad puud aga on palju mehisemad: nad kannavad uhkelt oma laialisirutatuil tugevaid oksid tinaraskeid lumihangi. Mõnel on juba oksid mürdud, kuid nad seisavad sirgelt, oodates tuulehoogu, mis natukegi kergendaks nende koormat.

Ent taevastalt purjetab üle lagedate väljade päänahale mustendav pilvkangas, mis raputab kaela tinaraskeid lumihelbeid. Lumihanged kasvavad ja kasvavad. Mets ägab rängalt rusuva koorma all . . .

M. R.

Noorus, tulevik on sinu, ja sinust oleneb tema täitmine ühe ehk teise sisuga.

Kui sul korda läheks teha tulevikku vähem hirmsaks, veriseks ja mitteinimlikuks kui minevik ning olevik!

M. Gorki.

KROONIKA.

EESTI NOORPROLETAARLASTE KOMMUNITLIK LIIGUMINE.

Ringkirjaliselt.

V. K. P. Kubkomide ja Kreiskomide Eesti osakonnile.

Ülevenemaaline Eesti osakondade vastutavate tööliste nõupidamine otsustas omal istangul organiseerimisküsimust arutades energilisemalt noorte hulgas tööle asuda.

Tähendatud otsusele najades, otsustas V. K. P. Keskkomitee Eesti osakond Venemaa noorte kommunistlikkude ühingu keskkomitee juure Eesti osakonna määrata, mis otsekoheselt seda agitatsioonilist ja hariduslikku tööd noorte hulgas juhiks. Silmas pidades asiolu, et esialgul võimata noorte organiseerimisele suuremal arvul jõude anda, pöörab V. K. P. Keskkomitee Eesti osakond iga kubkomi ja kreiskomi Eesti osakonna poole ettepanekuga kõige laialisemalt tulla noorte organiseerimisele appi ja tarvitada kohtil kõik võimalused, et noorte hulgas esialgset tööd alata ja säält jõude ammutada töö tulevaseks jätkamiseks. Seks kohustab V. K. P. keskkomitee Eesti osakond iga kreis- ja kubkomi astuda kohaliku noorte ühinguga läbirääkimisse ja nende kaasabil teostada järgmine eelplaani, mis V. N. K. Ü. keskkomitee Eesti osakonna poolt välja töötatud.

1) Praegusest ajast kuni 15 veebruarini korraldada organiseerimata Eesti noorte kreisilisi konverentse, kus arutusele võtta noorte ühingu tähtsus ja samuti valida kreisi noorte ühingu juure üks organisatsioon, kes tulevikus kogu kreisi piires Eesti noorte organiseerimist juhiks.

2) 15 veebr. — 15 märtsini organiseerida kubermangulisi organiseerimata Eesti noorte konverentse, kus samad küsimused ainult laiemas ulatuses arutusele tulevad.

Mõlemate konverentside pääülesandeks olgu noorte organiseerimise idee laotamine ja tutvumine noorte massiga, et võimalus oleks säält jõude ammutada ja iga nende loodusjõulist organiseerimistöö avaldust kaasa aidata. Töö esialgsest tagajärgedest ja iseäranis kubermangulise konverentside ajast teadustada keskohta.

Sekretäär: J. Mägi.

V. N. K. Ü. Keskkomitee Eesti keskbüroo asutamine.

V. K. P. Eesti osakondade aktiivsete tegelaste nõupidamisel seati üles küsimus noorte organiseerimisest. Säält otsustati sellele alale rohkem rõhku panna.

Kohe pääle selle astus V. K. P. keskkomitee Eesti osakond samme, et Keskasutust luua, kes selle töö juhtimist võiks korraldada. Keskasutust valida oli võimata, sest noorte konverentsi oli raske kokku kutsuda. Seks määrati kolmeliikmeline büroo: Peterson, Linkholm ja Raudkepp.

V. N. K. Ü. Keskkomitee on Eesti büroo oma juure kinnitand ja seega võib büroo tegelikult tööle astuda, et esialgul kubermangu piirides organiseerimistööd teha ja ka lähemas tulevikus ülemaalist Eesti organiseeritud noorte konverentsi kokku kutsuda ja tööd ühtlustada.

V. N. K. Ü. Keskkomitee Eesti büroo asub Fontanka nr. 27, kuhu poole tuleb ka igas asjas sel sihil pöörata.

Esimene ülekreisiline Eesti noorte konverents.

V. N. K. Ühingu keskkomitee Eesti osakondade büroo tegi omal koosolekul 17 detsembr. 1920 a. muu seas otsuseks, mitte hiljem kui 15 veebr. ülekreisilised ja mitte hiljem kui 15 märtsini üle-kubermangulised noorte konverentsid kokku kutsuda. Ühtlasi otsustati asuda noorte ühingu teostamiseks Peterburi Eesti kommunistlikkude klubide juures.

Nende otsuste teostusele on juba asutud. 23—25 jaan. peeti Oudovas esimene ülekreisiline noorte konverents ära. Konverentsile oli ilmud 90 saadikut, kes esitasid 8,97 liikmelist noorte hulka.

Konverentsil anti muu seas aru Oudova kreisi Eesti noorsoo organiseerimistööst, sotsiaalsest ning füüsilisest kasvatusesest, selgitati noorte ühingu põhikirja ja programmi jne. Aruannete kohta võeti vastu terve rida resolutsioone.

Lõpuks järgnesid aruanded kohtilt. Neist selgus, et mitmes vallas on olemas juba noorte ühingud, mis üsna elavalt töötavad.

Ülekreisiline noorte koosolek.

22. jaan. oli Peterhofis ülekreisiline rahvusvähemuste noorte V. K. N. ühingu liikmete koosolek. Peaaegu igast vallast olid sõitnud koosolekule noorte esitajad — pääasjaliselt eestlased ja soomlased. Arutati organiseerimise küsimust ja valiti kreisi rahvusvähemuste noorte ühingu büroo, kuhu kuulub kolm liiget — 2 soomlast ja 1 eestlane.

Otsustati kokku kutsuda kreisi rahvusvähemuste noorte konverents. Enne kreisi konverentsi peetakse vallas üleüldine koosolek ära, kus valitakse esitajad kreisi konverentsile. Otsustati kadu

kuulutada kõigile n. n. noorte „haridusseltsile“, milistel pole vähematki ühist V. K. noorte ühingutega.

Koosolek läks haruldaseilt suure ja üksmeelse vaimustusega. Peeti vastastikku tervituskõnesid ja tutvuneti üksteisega lähemalt.

Eesti noored Siberis.

Nagu meile Siberist teatatakse, on säälsed Eesti noored asund energiliselt organiseerimistöele. Asutatakse noorte ühinguid, klube, raamatukogusid jne. Organiseerimistöö viljakust takistab tuntavalt kohase kirjanduse puudus, sest keskkohat pole suutnud kõiki noorte ühinguid kirjandusega tarviliselt rahuldada. Aga sellest hoolimata on noored ageralt tööl, et ühinguid asutades kultuur-hariduslikku tööd teha ja poliitilisest vaimupimedusest lõpulikult pääseda.

SAKSAMAAL.

Kommunistliku noorsoo kongress. 29 detsembril peeti Berliinis Saksamaa kommunistliku noorsoo kongressi. Suurem osa proletaarseid ja sotsialistlikke noorte organisatsioonide ühised kongressid noorte-ühinguga ning võtsid osa mainitud kongressist.

Kongressist võtsid ka osa Saksamaa kommunistliku partei, kommunistliku Internatsionaali, Balkani, Rumeenia, Bulgaaria, Luxemburi ja Tšehhi-Slovaki kom. noorte esitajad. Nad tervitasid kongressi ning soovisid Saksamaa noorile õnne ja jõudu algavas võitluses kapitalismiga.

Kongressil arutati pääasjaliselt organiseerimise küsimust. Aruandeist, mis kohalikkude noorte organisatsioonide esitajate poolt ette kanti, selgus, et kommunistlik liikumine kasvab Saksamaa noorte keskel jõudsalt. Kõige raskem töötada on Baieri nooril, sest reaktsioon on sääli teiste Saksamaa osadega võrreldes üpris tugev ja seepärast on noorte organisatsioonid sunnitud ainult põrandalust tegevust avaldama.

Üleüldiselt kokku võttes valitses kongressil suur revolutsiooniline meeleolu ja vaimustus. Oldi kindel, et varsti tuleb silmapilk, mil Saksamaa noored peavad lööma otsustava lahingu kapitalismiga — ja ta lõpulikult võitma.

SLOVAKIAS.

Slovakia töölisklass on palju kannatama pidanud reaktsiooni halastamata surve all. Kõige valusamad hoobid töölisklassile olid Ungari kontrrevolutsionääride rasked surveavaldused, millega need kogu töölisklassi vägistasid ja organiseerimistöö, mis kord õige laialdaselt maad võttis, põhjalikult purustasid. Kuid Ungari kontrrevolutsionäärid olid sunnitud lõpuks Slovakiast lahkuma ja võimu tšehhide kätte andma. Olgugi, et tšehhid kodanluse valitsuse moodustasid, sai

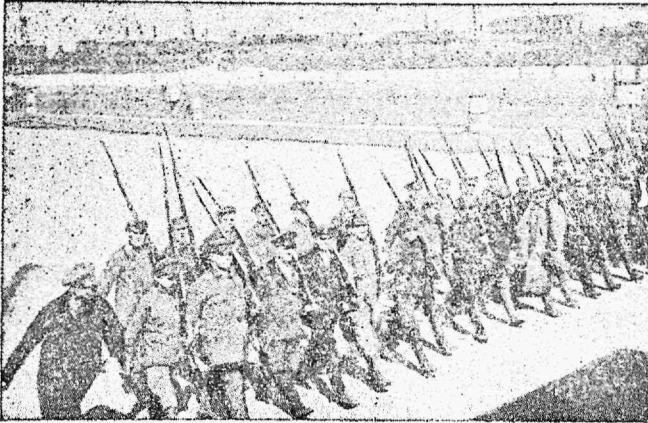
siiski proletariaat pisut õigust oma organiseerimistööd uuesti alata ja poliitilised streigid, mis tihti siin kui sääli tekkisid, saavutasid viimaks selle õiguse laiendust. Ühes sellega avanes ka noor proletaarlasil võimalus oma organiseerimistööd alata. Puhuti endisile organisatsioonidele, mida Ungari „vägilased“ pea surnuks vägistasid, jälle elu sisse. Tagajärg on see, et üle maa on noored endid koondanud, oma liikumisele kindlat kuju andes ja seda revolutsioonilisele põhimõttele tublisti lähidand. Praegu töötavad 39 noorte gruppi 4500 liikmega. Nagu näha, mitte üsnä suur arv, kui me arve ei võta noorte liikumise minevikku, vaid pääliskaudselt asja vaatleme. Aga tõsiasja tunnistades, peame tähendama, et liikumine on alles arenemas ja veel üsnä noor. Tõusu on aga siiski märgata. Ühingute liikmete arv aina tõuseb. Antakse juba välja noorte häälekandjat „Ifsugarde“ („Noor kaardivägi“) 3000 eksemplaaris. Pääle selle ilmus internatsionaalne ajaleheke „Reis die Srucephäble aus“ — mitmes tuhandas eksemplaaris. Pääle sotsialistlikkude loengute on hakatud viimisel ajal organiseerima ka üldhariduslikke kursuseid, pääasjalikult kehvematele noorile, kel puudub täieline võimalus kodanlikus õhkkonnas endaharimiseks. Nii näeme, et liikumine areneb ka vaimlisest küljest kaunis hoogsalt.

1920 a. augustikuul astus kokku esimene noorte kongress, kus otsustati pea ühel häälel liituda noorproletaarlaste kommunistliku Internatsionaaliga. Ja sellest aegjärgust pääle on noorteliikumine omanud kindla kommunistliku iseloomu. Seda ilusamad ja paljutöötavamad näivad olevat nüüd väljajaated Slovakiat töörahva noorteliikumises, sest seda valgustab kommunismi päike, mis ahvateleb tegevusele kõiki noori.

NOORTE KOMMUNISTLIKU INTERNATSIONAALI TEINE RAHVUSVAHELINE KONGRESS.

Noorte Kommunistliku Internatsionaali täidesaatev komitee otsustas oma koosolekul, mis peeti 2 novembril 1920 a., 25 aprilliks 1921 a. kokku kutsuda Noorte Kommunistliku Internatsionaali teist rahvusvahelist kongressi.

Arutusele tulevate küsimuste ülisuur tähtsus kõigi maade proletaarse noorsoo kohta nõuab tingimata kõigi noorte kommunistlikkude organisatsioonide ja tõsiste revolutsiooniliste majanduslikkude noorteühingute osavõttu kongressist. Seepärast otsustas täidesaatev komitee pääle poliitiliste noorte organisatsioonide kongressile kutsuda kõik revolutsioonilised majanduslikud noorteühingud, kes tunnistavad omaks Noorte Internatsionaali programmi, samuti ka kõik puhkepäevakoolid ja lastegrupid ning seega kongressi kogu revolutsioonilise proletaarse noorsoo üleilmseks kongressiks teha.

„Юн. Пр.“ Noored sõjakunsti õppimas.

Organisatsioonidele saadetakse iseäralised kutsed.

Täidesaatev komitee on päevakorda võtnud järgmised punktid:

1. Täidesaateva komitee aruanne.
2. Maailma poliitiline seisukord.
3. Proletaarse noorsoo majanduslik võitlus.

a) Majanduslik võitlus proletaarse klassivõitluse viimases ajajärgus — enne võimu oma kätte võtmist tööliste poolt.

b) Selle võitluse esitajad, noorte kommunistlikud organisatsioonid, ametühisuste grupid, õppurite ühingud, nende seisukord ja vastastikune vahekord.

4. Noorte kommunistlik kasvatus.

a) Kasvatuse küsimus koolides, vabrikuis jne. pärast võimu ülevõtmist.

b) Kommunistlik kasvatustöö kommunistlikes noorte organisatsioonides enne võimu ülevõtmist.

c) Kommunistlik kasvatustöö lastegruppides ja puhkepäevakoolides.

d) Lastegruppide rahvusvaheline liitumine ja nende organisatsiooniline suhe noorte kommunistlike organisatsioonidega.

5. Noorte kommunistlike organisatsioonide agitatsiooni meetodid:

- a) tööstustöölise noorte hulgas,
- b) talupoegade noorte hulgas,
- c) õppurite ja üliõpilaste hulgas,
- d) asumaade rahvaste hulgas.

6. Noorte kommunistlike organisatsioonide antimilitaristlik (sõjavastane) taktika.

7. Noorte Kommunistlik Internatsionaal ja revolutsioonilised rahvuslikud noorte-ühingud (Juudi, Iiri).

8. Noorte kommunistlike ühingute vahekord kommunistlike parteidega ja Noorte Kommunistliku Internatsionaali vahekord Kommunistliku Internatsionaaliga.

9. Aruanded põhikirja muutmisest.

10. Organiseerimise küsimused:

a) Abisekretariaatide küsimus ja nende vahekord täidesaateva komitee suhtes ühelt ja kohalike organisatsioonide suhtes teiselt poolt.

b) Ajakiri „Noorte Internatsionaal“, selle väljaandmine ja laialilaotamine kõigil mail ja keeltele,

c) rahvusvaheline kirjastusladu (kirjandus, piletid, märgid).

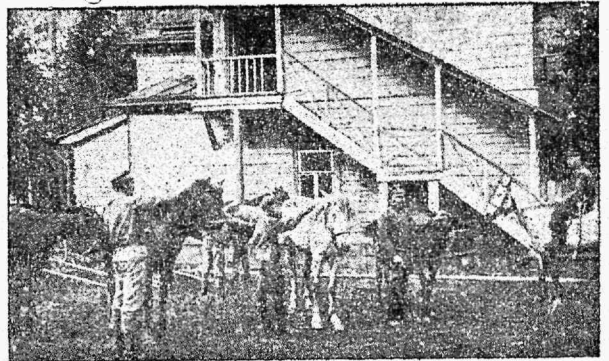
11. Valimised.

12. Mitmesugused asjad.

Täidesaateva komitee ettepanekud, resolutsioonid ja juhtivad tähendused ilmuvad mitmel keelel „Noorte Internatsionaali“ eriväljaandena.

Kõigile kongressist osavõtma kutsutuile ühinguile saadeti üleskutsed, et arutada oma organisatsioones, konverentsel, kongressel, noorte ajalehis jne. kõik üksikud küsimused täieliselt ja põhjaliselt ning saata omalt poolt ettepanekuid ja resolutsioone.

Noorte Kommunistliku Internatsionaali
Täidesaatev Komitee.

„Юн. Пр.“ Noored sõjakunsti õppimas.

V. N. K. Ü. Peterburi Komitee Eesti büroo kutsub Peterburi (Smolnoi, Aula saal) 12. märtsiks s. a. kokku ülekubermangulise organiseerimatute

NOORTE KONVERENTSI.

Päevakord:

- 1) Käesolev silmapilk.
- 2) Aruanded kohtadelt.
- 3) Mis on V. N. K. Ühing.
- 4) Sotsialistlik kasvatus.
- 5) Kehaline kasvatus.

Esitusnorm: Iga 25 noore poolt üks saadik

Märkus: Neis kreisides, kus pole suudet ärapidada ülekreisilist konverentsi, valitakse asunduse üldisel koosolekul määratud esitusnorm.

V. N. K. Ü. Peterburi Komitee Eesti büroo.

KIRJANDUSEST.

NOORTE KOMMUNISTLIK KIRJANDUS.

Seni puudus Eesti nooril ajakohane kirjandus täieliselt. Ei olnud veel ühtki raamatut ega broschüüri ilmud, mis oleks meie noorile algavas organiseerimis- ja kultuur-hariduslikus töös käsi-raamatuks võind olla. Ja seepärast oli nooril täitsa õigus nuriseda ning kaebada kirjanduse puuduse üle. Eeskätt oleks meie parteiliste kirjandusorganide ülesandeks pidand olema rohkem tähelepanu juhti noorte kirjanduse väljaandmisele, sest organiseerimis- ja kultuur-hariduslik töö noorte keskel on kirjanduseta üpris ebaloomulik nähtus ja see töö ei kannu soovivat vilja. Kahjuks aga oli meie parteilisel kirjandusorganel liiga vähe mahti üleüldse kirjanduse väljaandmisega tegemist teha, kuna möödud aja verine möll kõik loova töö võimalused kokku surus. Ja sellest siis ka arusaadav meie kehvus kultuur-hariduslikul alal üleüldse.

Nüüd on verine kodusõda töörahva võiduga lõppend. On laialised võimalused loovaks tööks. Võime asuda rahuliselt ja segamatalt ka kultuur-hariduslikule tööle. Eeldused seks on piiramatud...

Loovale tööle asuvad nüüd ka Eesti noorproletaarlased vabal Nõukogu-Venemaal. On käimas pea igal pool kibe organiseerimistöö. Asutatakse noorte ühinguid, ringikesi, kollektiive. Ja, mis üpris tähtis, on asutud noorte kirjanduse väljaandmisele, on juba ilmud mitmed broschüüred ja raamatukesed: V. N. K. Ü. programm, Juhatuskiri V. N. K. Ü. kollektiivele jne.

On ilmud viimsel ajal ka agitatsiooniline O. Skari raamatuke O. Kullerkupu tolkes „Ühingu punase lipu alla“.

Mainit raamatukeses on kogu noorte ühingute tegevus ja nende asutamise tähtsus asjalikult ja ladusal keelel ära selgitatud. Kõige päält tutvustab noor autor lüdigaid olukorraga, milles töörahva noored tsaariajal olid sunnitud elama, mil töörahva nooril vähematki võimalust polnud oma organiseerimistööks, vaid raske reaktioonilise surve all vaimlikult ja kehaliselt lämbusid. „Töölise,

lapse kogu elu läks mööda uulitsal... Puhtasinise taeva asemel — haletsemisväärne must lapike, mis paistab majamürakate vahelt; põldude, metsade ja lillede asemel keldrituba, tolmune ja porine uulits — see oli tööliselapse osa.“ Arusaadav, et säärases õhkkonnas tööliste noored igakülgselt kiduraks jäid.

Agaga oktoobrirevolutsioon kukutas tsaari trooni ja lõi põhjalikult uue olukorra töörahva noorile. Nad võisid vabalt asuda organiseerimistööle, asutada ühinguid, klube, raamatukogusid, kultuur-hariduslikke ringe jne., — kooles, vabrikuis, tehasis, külas ja alevikes. Kui tsaari kannupoisid hakkasid veriseid katseid tegema, et töörahva riiki sõjariistus jõul hävitada, olid noored esimesena, kes kätte võtsid püssid ja ühes oma vanemate vendadega oma vabadust röövikute eest kaitsma tõttasid. Ja organiseeritud kujul võis töötav noorsugu palju võitluses valgekaardlusega kaasa aidata.

Et noored organiseeritud kujul ka meie algavas loovas töös palju korda võivad saata ja tähtsat osa etendada, seepärast on iga noorproletaarlase pühamaks kohuseks oma ühingu punase lipu alla liituda. Seda ühinemise sihti, eesmärki ja tagajärgi seletabki meile O. Skar omas lihtsas raamatukeses „Ühingu punase lipu alla“. Need põhimõtted, mis tas väljenduvad, peavad tuttavad olema igale teadlikule noorele.

Juhan Hurt.

KIRJAVASTUSED.

Kusta Ükspere, Omskis. Te olete üks imelik poiss. Saadate „Noortele Kommunaaridele“ luuletusi, kuid enne kui järjekordne number ilmuda suudab, avaldate nad „Noores Asunikus.“ Ja pärast kõike seda soovite, et neid ikkagi avaldaksime!

Ühinguliige, Ahtinas. Teil on teistsorti imelik viga. Saadate luuletuse, millest asja saaks, kuid nimeta ja aadressita? Saatke need ja kui oma nime all avaldada ei taha, ka varjunimi, siis teeme teie luuletuse kõlbuliseks ja avaldame.

Noored! Saatke oma häälekandjale igakülgselt kaastööd; ainult siis on ta teie elu selge peegel.

Toimetuse adress:

Peterburis, Fontanka № 27.

Tel. 128-48.

Vastutav toimetaja: **Toimetuse Kolleegium.**

Väljaandja:

**V. N. K. Ü. K. K. Eesti Sektsioonide
Keskbüroo.**